

Les cicatrius de la pandèmia

Professionals sanitaris, un pacient de Covid-19 i una familiar seva, homenatjats a Vallfogona amb el premi La Mirada Oberta

El director de l'ABS de Ripoll va demanar més recursos per a l'atenció primària

El premi La Mirada Oberta, que organitzen anualment l'Ajuntament de Vallfogona de Ripollès i l'associació La Fogona per fer un reconeixement a persones o entitats vinculades al poble que hagin destacat per alguna causa, s'ha concedit, aquest cop, als col·lectius sanitaris per la seva lluita contra la Covid-19. L'homenatge, escenificat ahir al migdia a la plaça de la Vila, es va concretar en una metgessa (l'exdirectora general de salut pública de la Comunitat de Madrid, Yolanda Fuentes, que va dimitir en desacord amb la gestió de la pandèmia que feia el govern regional), una infermera (Iris Font, de l'hospital d'Olot), un responsable d'atenció primària (Pedro Manuel Cabrero, director de l'ABS de Ripoll i de Camprodon), un supervivent de la pandèmia (Ramon Verdaguer, que va estar 42 dies a l'UCI de Can Ruti) i una familiar de malalt crític (Elena Verdaguer, filla d'en Ramon).

Rememorar aquells mesos va ser molt emotiu i, per als premiats, dur. Pel que van dir, les seqüeles que en queden són una barreja de sentiments pertorbadors. O, en paraules d'Elena Verdaguer, "cicatrius gravades a foc". De Fuentes, la metgessa, va ser especialment colpidora la reflexió sobre el dubte que sovint li revé de si va prendre les decisions correctes en el moment que tocava, amb tantes vides en joc. De Font, la infermera, el relat d'aquella matinada de guàrdia en què va topar-se amb el primer malalt de Covid, que moriria al cap de dos dies. De Ramon Verdaguer, el pacient, la rapidesa amb què va passar de viure amb normalitat a estar a les portes de la mort, però, sobretot, l'energia amb què va renéixer: "La vida m'ha donat una bola extra i penso aprofitar-la del tot." De l'Elena, la seva filla, el daltabaix –en tots els aspectes– que va suposar l'ingrés del pare. I de Cabrero, el director de l'ABS, el desgast físic i psicològic que han estat suportant en l'atenció primària. En això, Cabrero va ser contundent: se'ls va demanar un "esforç terrible" per tal de filtrar pacients i impedir la saturació dels hospitals, però no tenien –ni tenen encara– els recursos necessaris.

Els guardonats van voler acabar la intervenció buscant enmig d'aquella experiència traumàtica una lliçó positiva: pel supervivent ha estat que cal gaudir de la segona oportunitat que se li ha concedit; per la metgessa, que ha contribuït a fer que la societat, ara, tingui més consciència de col·lectivitat; per la infermera, que es valora més la seva professió i que ella ha après a gestionar les pors; pel director de l'ABS, que serà una experiència per afrontar millor les pròximes pandèmies.

Els seus parlaments i altres materials relacionats amb la Covid-19 es van dipositar en un recipient que van enterrat al peu d'un xiprer, com a testimoni per a la posteritat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-08-2021, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/14-salut/2017995-les-cicatrius-de-la-pandemia.html>